

Якщо в нас є історична пам'ять, то ми значимо більше, ніж випадкові істоти.
За нами – історія, минуле, сучасність і майбутнє.

Ігор Козловський

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 10 (14423), 6 БЕРЕЗНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

І наші серця з дзвіночками

Вже коли нам в якусь мить почало здаватися, що жадана весна не настане ніколи, вона прийшла. Бо такий закон. Не той, що його легко ламають люди, підпасовуючи під власні інтереси та руйнуючи світовий порядок. Як з'ясувалося, можна плюнути на усталені державні кордони, розстрілювати з танка машини з дітьми, гвалтувати беззахисних дівчаток, випорожнюватися на шовкові простирадла в поспіхом залишеному котеджі під Києвом і отримати за це не смертний вирок, а червону доріжку, розстелену солдатами найсильнішої держави перед катом, що погодив усі ці й багато інших звірств. Можливо, це все, що нам потрібно знати про світ, у якому випало жити. Однак проігнорувати вічний біг часу й колообіг життя в природі ще не вдалось нікому. Тому – так, весна.

«Вона мені багато говорила», – якось зізналася лірична героїня незабутньої Лесі Українки, котра «стояла й слухала весну». Багато вона промовляє й зараз, коли «осоружна» ще Лесі москва вдерлася в наш дім із сокирою і вбиває, руйнує та нищить. Ну, приміром, про те, що вже жодного спільного свята українці не бажають мати із вбивцями. Того ж весняного 8 березня в його совєцько-радянському трактуванні. Однак не відкидають ширшого статусу дати – як Міжнародного дня боротьби за права жінок. За відібрані в нас окупантом права – бути щасливими мамами, сестрами, дружинами, донечками, нареченими... Бути легкими і трохи легковажними, обожнювати пряні парфуми й високі підбори, грайливі усмішки й брендіві сумочки... Планувати покупки й екзотичні подорожі... Співати лагідні колискові в тихому затишку рідного дому...

Натомість – важкі прощання і ще важче чекання, нелегкий сум і така ж втома... Холод підвалів і злякані діти... І постійна тривога, біль втрат, згрібання себе до купи, існування на автопілоті й надії. Такі тепер і будні, й свята в наших жінок... І кожен із днів – як штурм останньої барикади.

Раптом подумалося, що час настав такий спресований, густий. За журналістською традицією ми акцентуємо на всім близьких і начебто важливих датах, як зараз – на Жіночому дні у весняному календарі. Але буквально минулого тижня, ще в лютому, кожен із нас подумки повернувся в лютий 2022-го. А в місті багато людей гуртом взяли участь в акції «Пам'ять. Надія. Свобода» та в спільній молитві за Україну. Подивіться: там, біля Спасо-Преображенського собору та під його склепінням, стоять, в основному, жінки. Жінки, яким випало на долю чекати з війни. Хтось пережив довичне прощання з найдорожчою людиною. Хтось вірить у зустріч зі своїми воїнами, які зараз у полоні, яких вважають зниклими безвісти... І те, про що вони говорили, якраз і свідчить, що боротьба триває. Боротьба й цих конкретних жінок, і України.

Тетяна Смогоржевська, дружина загиблого Івана Смогоржевського, одна із засновниць ГО «Небесні янголи»: «12 років хтось чекає, 12 років хтось молиться, 12 років хтось ходить до своїх дітей, батьків, чоловіків, дружин на Алею Слави. Ми всі маємо бути з вами об'єднані, тому що, крім нас, ніхто не буде пам'ятати, вірити, чекати. Ми дякуємо за підтримку всім, хто стоїть поруч з нами. Ми дякуємо нашим найкращим захисникам і захисницям, Збройним силам України за сьогоднішня, за те, що захищають наші кордони, за те, що стоять на передових позиціях. Дякуємо волонтерам, енергетикам, комунальникам – усім, хто робить наше життя можливим. Дякуємо нашим полеглим, родинам зниклих безвісти, родинам полонених. Ми завжди всі маємо бути разом і завжди вірити, що наша Україна була, є і буде».

Леся Крижешевська, голова ініціативної групи рідних захисників «Азовсталі»: «Українські сини, доньки, чоловіки майже з перших днів ворожого вторгнення опинилися в повному ворожому оточенні. Незважаючи ні на що, вони героїчно боронили місто Марії та завод «Азовсталь» 86 днів. За цей час увесь світ визнав їхню незламність. Світ говорив про почесний полон, який для багатьох із них триває 45 місяців, сповнених темряви, болю, страждань і боротьби їхніх родин. Вони вистояли заради кожного з нас, заради України. І ми закликаємо всіх не мовчати, не забувати і пам'ятати про них кожного дня, кожної миті...»

Ніна Глазкова, мама військовополоненого захисника «Азовсталі»: «45 місяців – це не просто цифра, а страждання, яких зазнають наші військовополонені на території катівень. Вони не мають там голосу, це ми тут маємо бути їхнім голосом, ми маємо захистити їх. Ми просимо всю спільноту, міжнародні інституції звернути увагу на наших полонених! Ми хочемо, щоб кожна родина дочекалася додому свого сина, брата, батька. Щоб сім'ї раділи тому, що війна закінчилася і вони можуть обійняти своїх рідних після довгих років чекання».

Яніна Росавицька, дружина зниклого безвісти захисника 72 окремої механізованої бригади ім. Чорних Запорозьких, членкиня ГО «Жіноча опора»: «Хоч і минуло 4 роки повномасштабного вторгнення та 12 років агресії рф проти України, але ми ніколи не забудемо ранок 24 лютого 2022 року. Світ давав нам лічені дні, але ми відповіли уроком мужності – наші рідні стали на захист держави. Тепер для нас, родин «зниклих безвісти за особливих обставин», годинник зупинився в той момент, коли ми востаннє почули: «Все добре» або побачили синю галочку в месенджері. «Зниклий безвісти» – це не просто юридичний термін, це біль, який неможливо описати словами, який живе в серці. Коли ти постійно шукаєш якусь надію, якусь зачіпку. Коли не знаєш, що робити з собою, бо немає жодних новин. Коли на кожному кроці ти намагаєшся триматися, але немає твердої землі під ногами. Це нескінченні перегляди ворожих пабліків у пошуках знайомого обличчя та віра, яка сильніша за будь-які звіти. 4 роки... Але ми не здалися, ми боремося за кожного зниклого безвісти на полі бою – за свою сім'ю та Батьківщину...»

Учасники акції прикріпили до стенда, виготовленого з маскувальної сітки, крихітні й промовисті символи. Це були паперові білі птахи, сердечка з дзвіночками та янголи. Білі птахи – як символи віри, надії на визволення, це священні вісники добрих новин. Серце з дзвіночком – це голос і серце полоненого, який перебуває у ворожому полоні і зазнає катувань, тут дзвоник – крик про допомогу, який ми повинні почути. А янголи – то символи наших полеглих за найдорожче: волю, незалежність, мирне життя, за світле майбутнє дітей.

Дуже символічними були й слова Юрія Манжуло, розвідника 11 окремої роти спеціального призначення, за плечима якого – війна, поранення, полон: «З війни ніхто не повертається таким, як пішов. Повертаються заново перенароджені люди. Так і держава наша: пішла на війну і зараз народжується, як дитина, – в крові й стражданні... А тим, хто повернувся з війни, передусім потрібні любов і вдячність...»

Ось і замкнулось коло життя: народжене з великої та важкої боротьби, воно триватиме тільки в любові та вдячній пам'яті. Чи то життя людини, дароване жінкою, чи то життя єдиної для всіх нас України, відвойоване в мороку й зла нашим святым воїнством.

Валентина ХРАБУСТ

Переступили поріг вічності

Війна вбиває воїнів не тільки кулями, осколками, КАБаами чи дронами. Часто її отруйні жала вражають життя поза окопами, але ніхто не сумнівається – це все її підла справа.

Наша громада днями отримала гірку звістку: пішов у засвіти 47-річний білоцерківець **Станіслав Вікторович МОВЧАН**, військовослужбовець інженерної роти військової частини А 3085. Помер Станіслав Вікторович 19 лютого під час проходження базової загальної військової підготовки.

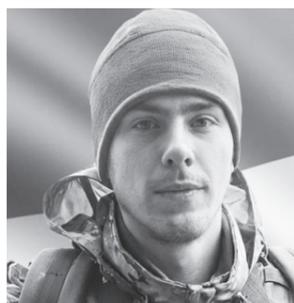

На 36 році життя від недуги помер захисник України старший солдат **Нікіта Антонович ГРИГОР'ЄВ**, розвідник-далекомірник взводу управління самохідного артилерійського дивізіону військової частини А 2167. Він служив у лавах ЗСУ з 2014 року, що значно вплинуло на стан його здоров'я.

Нікіта був люблячим чоловіком, хорошою, світлою та доброю людиною, був вірним сином України.

Захищаючи Батьківщину, загинув 24-річний білоцерківець **Роман Володимирович КАЗАКОВ**, військовослужбовець мінометної батареї батальйону оперативного призначення військової частини 3009.

Поліг воїн 2 лютого в районі Білецького, що в Покровському районі на Донеччині.

СХИЛІМО ГОЛОВИ, ЗЕМЛЯКИ,
ВШАНУЙМО СПРАВЖНІХ ЧОЛОВІКІВ.
ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ ЇХНІМ ДУШАМ.

«Я хочу додому! Не дай про мене забути!»

«Білу Церкву сколихнула гучна подія – автопробіг «Не мовчи! Полон вбиває» на підтримку військовополонених та зниклих безвісти, – розповіла на своїй сторінці у фейсбуці активна учасниця руху підтримки ув'язнених московією воїнів **Леся Крижешевська**. – Розпочався захід із перформансу з використанням військового спорядження, яке принесли рідні полонених та зниклих безвісти, й плакатів із надписами «Мені потрібен твій голос!», «Я хочу додому! Не дай про мене забути!», «Я чекаю! Не мовчати про мене». Ці слова – ніби крик болю й надії водночас, голос тих, хто вже довгий час перебуває в неволі та щодня з вірою чекає на повернення додому».

Використання жовто-блакитного диму підсилювало сприйняття патріотичної події, створювало особливу атмосферу єдності та надії.

Колона авто з прапорами різних військових підрозділів та портретами Героїв рухалася в супроводі патрульної поліції центральними вулицями міста. Люди зупинялися, виходили з автомобілів, підтримували сигналами, долучалися до акції, демонструючи небайдужість та солідарність з учасниками автопробігу».

Завершився захід хвилиною мовчання та покладанням квітів на Алеї Героїв кладовища в Сухому Яру.

Організатори дякують кожному, хто долучився, хто не мовчить, хто підтримує родини й допомагає тримати цю тему в центрі уваги.

Разом ми сильні. Разом обов'язково дочекаємося повернення кожного Героя додому!

Загартовуючи характер

Як бізнес та швидкість об'єднуються заради майбутнього в Білій Церкві

Запах паленої гуми, адреналін у венах та мрія, що сильніша за виклики долі. У самому серці Білої Церкви, на базі Центру технічної творчості, вирує життя секції картингу. Тут не просто вчать керувати машиною – тут виховують характер, дисципліну та технічну грамотність майбутніх переможців.

Нині секція картингу стала справжнім осередком для дітей наших захисників, зокрема й тих, хто втратив батьків на фронті. Для них це не тільки спортивна секція, а й можливість відчувати драйв життя, відволіктися від болю та здобути навички, які знадобляться майбутнім воїнам та інженерам.

Проте навіть найсміливішим мріям потрібне паливо, мастило, запасні частини, інструменти. Донедавна секція трималася виключно на ентузіазмі її керівників. Через відсутність фінансування на ПММ та запчастини парк спортивних картів опинився на межі зносу. Тренувальні заїзди ставали дедалі рідшими, а надія на розвиток згасала разом із гуркотом старих двигунів.

Картинг – це фундамент автомобільного спорту, школа, де гартується стала воля майбутніх захисників нашої держави. Розуміючи це, керівники секції звернулися за підтримкою до людини, яка знає ціну швидкості та технічній майстерності, яка є успішним досвідченим автогонщиком, яка неодноразово займала призові місця на змаганнях в Україні – до секретаря Білоцерківської

міської ради Володимира Вовкотруба.

Попри велику завантаженість, Володимир Григорович, як справжній фанат автогоночної справи, особисто очолює пошук меценатів серед транспортної спільноти міста. Результат не забарився: на заклик відгукнувся відомий підприємець, власник транспортної компанії «ТрансСіті» Юрій Нестерчук.

«Автоспорт – це не лише швидкість, це школа витримки та технічної майстерності. Як людина, яка присвятила автогоночній справі багато років, я розумію:

якщо ми зараз не підтримаємо цю секцію, то втратимо талановитих техніків та водіїв. Попри складні часи, розвиток молоді – це фундамент нашої майбутньої перемоги», – наголосив пан Володимир.

Один із лідерів пасажирських перевезень Юрій Нестерчук одразу відгукнувся на проблему. Завдяки наданій благодійній фінансовій допомозі від «ТрансСіті» секція отримала можливість оновити технічну базу та забезпечити дітей необхідними матеріалами для тренувань.

«Ми в «ТрансСіті» щодня працюємо з транспортом, але наше головне завдання нині – підтримати людей. Особливо дітей, чий батьки зараз на фронті або віддали життя за нашу свободу. Допомога цій секції – це не просто благодійність, це наш обов'язок. Ми хочемо, щоб ці хлопці та дівчата мали можливість розвиватися, відчували підтримку громади та зростали справжніми професіоналами, якими пишатиметься Україна», – зазначив Юрій Нестерчук.

Нинішні вихованці секції – це майбутні захисники, які, ставши військовими, вмітимуть майстерно володіти технікою в найскладніших умовах. Те, що великий бізнес чує запити громади та інвестує в дітей героїв, свідчить про нашу єдність. Двигуни знову гудуть, а наші діти отримують можливість перемагати – спочатку на гоночних треках, а згодом – і у вільному українському майбутньому.

Ця історія – чіткий сигнал для всієї бізнес-спільноти Білої Церкви. Ми закликаємо місцевих підприємців не залишатися осторонь. Ваша допомога – це інвестиція в незламне покоління. Долучайтеся до підтримки технічної творчості нашого міста. Разом ми – сила!

Володимир КАРАСЬ, керівник секції картингу, член Національної спілки журналістів України

Подяка від «Азову»

Перед початком засідання позачергової сесії до депутатів міської ради від імені управління 1-го корпусу Національної гвардії України «Азов» звернувся сержант управління логістики підрозділу Богдан Сокур. Він подякував усій Білоцерківській громаді та депутатському корпусу за допомогу: «Дякую, що ви допомагаєте, та сподіваюся, що й надалі допомагатимете нашому корпусу. На жаль, війна триває, і лише спільними зусиллями ми зможемо дійти до справедливого миру та Перемоги».

Володимир Вовкотруб від імені громади подякував бійцям за захист та зауважив, що завдяки їм ми сьогодні маємо можливість проводити сесії, а бізнес – працювати й, відповідно, допомагати військовим. Адже допомогу, яку ми можемо надавати, фактично забезпечують податки, сплачені бізнесом. Також побажав бійцям Божого захисту.

І пізніше, ніж чекали, і менше, ніж треба...

Під час позачергової сесії міської ради депутати внесли зміни до основного фінансового документа громади на поточний рік, оскільки в місто надійшла субвенція з державного бюджету на підтримку дітей з особливими освітніми потребами в сумі 2 мільйони 433 тисячі 800 гривень.

За ці кошти будуть оплачуватись корекційні та розвивальні заняття. Як повідомляють офіційні джерела, начальник управління освіти й науки Юрій Пертик зауважив, що ця субвенція мала надійти ще 1 січня і відповідні заняття для згаданої категорії дітей освітні установи могли б проводити ще з початку року. Для особливих дітей цей процес має бути безперервним, бо втрата часу призводить до того, що дитина повертається до попереднього рівня розвитку. Наразі за ці кошти корекційні заняття проводитимуться з початку березня по травень. Отримані гроші – це тільки 50 відсотків від потреби. Тому необхідно виділити додаткове фінансування і з місцевого бюджету, як було й минулого року.

«Ми розуміємо, що, на великий жаль, у нашій громаді зростає кількість дітей, які мають особливі освітні потреби. Ця тенденція зростає і в дитячих садочках, і в школах. Тому маємо підтримати цю категорію маленьких білоцерківців», – зазначив Володимир Вовкотруб.

За інф.
bc-rada.gov.ua

Члени виконавчого комітету підтримали, а депутати міської ради погодили рішення про тимчасову передачу двох автобусів Одеської міської територіальній громаді, повідомили офіційні джерела.

Підтримаємо Одесу!

Володимир Вовкотруб поінформував, що до Київської ОВА надійшло звернення від Одеської міської військової адміністрації щодо підтримки Одеси у зв'язку зі знищенням її об'єктів енергетичної інфраструктури внаслідок масованих обстрілів російської федерації та повної зупинки роботи міського електротранспорту.

«Одеса під постійними обстрілами. У них зруйнована енергетична система, повністю перестав функціонувати електричний комунальний транспорт – тролейбуси і трамваї. Одеська міська військова адміністрація звернулася до всіх областей України з проханням допомогти з транспортними засобами для забезпечення перевезення пасажирів. Тому є пропозиція на підставі цих звернень та відповідного рішення комісії з питань ТЕБ і НС виконавчого комітету БМР розглянути це питання», – зазначив Володимир Вовкотруб.

Тож з метою забезпечення безперервного функціонування системи пасажирських перевезень, транспортної доступності населення, зокрема працівників об'єктів критичної інфраструктури, медичних закладів

та інших соціально важливих установ, а також виявляючи муніципальну солідарність, долучаючись до процесу взаємодопомоги між територіальними громадами в умовах воєнного стану, Білоцерківська громада передала в тимчасове безоплатне користування (на три місяці) два автобуси, які перебувають на балансі нашого Тролейбусного управління, Автотранспортному господарству Одеського міськвиконкому.

Однією з тем у творчості Т. Шевченка стала важка доля покріпачених українських жінок. Поет у своїх віршах ставився до жінок – матері, сестер, дівчат – з великою повагою, співчуттям та любов'ю. Його почуття були дуже людськими й болісними.

Її гідність – недоторканна, її воля – природна потреба

ОБРАЗ ЖІНКИ В ТВОРЧОСТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Особливо глибокі почуття у поета до матері. Вона для нього – свята й жертвна, символ доброти, родинності й України, Берегиня роду. Поет щиро співчував матерям, які страждають через бідність, втрати, хвороби і непосильну працю. Його ненюка дуже рано пішла з життя, не витримавши важкої роботи, і діти лишилися майже сиротами. Тому у вірші «І виріс я на чужині...» він пише про неї з великою любов'ю і скорботою:

«В лиху годину
Якось недавно довелось
Мені заїхати в Україну,
У те найкраще село...
У те, де мати повивала
Мене малою і вночі
На свічку Богу заробляла,
Поклони тяжкій б'ючи,
Пречистій ставила, молила,
Щоб доля добрая любила
Її дитину... Добре, мамо,
Що ти зарання спати лягла,
А то б ти Бога прокляла
За мій талан».

До сестер, а також дівчат Кобзар ставився з ніжністю, розповідав про їхню важку долю та беззахисність, засуджував несправедливість і жорстоке ставлення до жінок і дівчат.

Одна з дівчат – молода варшав'янка Ядвіга Гусиковська, посіла особливе місце в житті та творчості Тараса Шевченка. Вона стала його першим справжнім коханням, яке він зустрів у Вільно. Дівчина була вільною польською міщанкою, швачкою, і цей соціальний розрив став для юного Тараса першим болючим уроком неволі. Ядвіга не просто дарувала йому ніжність й увагу, вона стала його інтелектуальною наставницею: завдяки їй він досконало вивчив польську мову та почав читати європейську літературу в оригіналі. Саме завдяки їй у Вільно серед твор-

чої молоді і студентства формувалася молодий митець і майбутній бунтар Тарас Шевченко. Шкода, що у нас про цей період творчого і громадянського формування Кобзаря написано не так багато.

Ядвіга вперше посіяла в душі Шевченка зерно бунту. Вона щиро дивувалася кріпацькому статусу Тараса, стверджуючи, що жодна людина не може бути власністю іншої. Для майбутнього поета Ядвіга стала символом вільної, гордої особистості, яка має право на власну думку та вибір. Під час навчання у Вільно Шевченко навіть створив її портрет, намагаючись зафіксувати цей образ романтичної і бунтарської особистості.

Цікаво, що, попри силу почуттів, Шевченко жодного разу не згадав імені Ядвіги у своїх літературних творах, хоча присвятив їй зворушливі спогади у своєму «Щоденнику» через багато років. Така мовчанка в поезії пояснюється тим, що образ Ядвіги був для Тараса занадто особистим, майже сакральним «втраченим раєм». Якщо у віршах він виступав як народний захисник усіх пригноблених жінок України, то Ядвіга належала до його інтимного світу – того часу, коли він тільки вчився бути вільним митцем. Вона залишилася для нього чистим ідеалом, який не підлягав публічному обговоренню.

Проте її вплив на творчість Кобзаря є неocenним: саме через повагу до своєї «чорнобрової Ядзи» Шевченко проніс крізь усе життя переконання, що жінка – це передусім людина, чия гідність є недоторканною, а воля – її природною потребою.

Діана БІРУЧЕНКО, учениця Гетьманського ліцею

На ваші прохання

Наших вулиць нові імена

Завершення. Початок – у газеті від 26 січня, 6, 13 та 20 лютого.

Вул. Лермонтова – вул. Миколи Леонтовича.

Микола Леонтович – видатний український композитор, хоровий диригент, громадський діяч, педагог. Творець класичних зразків української хорової музики. Автор численних обробок українських народних пісень, оригінальних творів, серед яких – всевітньо відомий «Щедрик». За величезний внесок у розвиток хорової музики його називають «Українським Бахом».

Вул. Логінова – вул. Праведників світу.

Йдеться про вшанування українців, які рятували євреїв під час Голокосту. Серед них були і мешканці Білої Церкви. Звання «Праведник народів світу» було запроваджене Ізраїлем 1953 року для відзначення неєвреїв, які ризикували життям під час Голокосту, щоб врятувати життя євреям від знищення нацистами.

Вул. Макаренка – вул. Василя Сухомлинського.

Василь Сухомлинський – видатний український педагог-гуманіст світового рівня, засновник гуманістичної новаторської педагогіки, публіцист, письменник. Основою його педагогічної концепції є повага і довіра до дитини, визнання її унікальності та права на власний вибір. Ідеї Сухомлинського активно впроваджують у зарубіжні педагогічні системи.

Вул. Матросова – вул. Івана Пулюя.

Іван Пулюй – видатний український фізик та електротехнік, винахідник, публіцист, напруження якого були знаними й оцінені в Європі. Встановив фундаментальні властивості й природу катодних променів, один із першовідкривачів Х-променів задовго до В. Рентгена. Він наочно продемонстрував, що українці можуть робити великі відкриття у сфері точних наук і водночас працюючи в наукових осередках поза своєю батьківщиною, залишатися українськими патріотами. Разом із Пантелеймоном Кулішем та Іваном Нечуєм-Левицьким брав участь у першому повному перекладі Біблії на українську мову. Він підтримував ідею відкриття українського університету у Львові. Був членом Наукового товариства імені Шевченка. Організував стипендії для українських студентів у Австро-Угорщині. Публікував статті в підтримку української мови.

Вул. Мельника – вул. Андрія Мельника. Коригуємо найменування вулиці.

Бельгія допоможе Білоцерківській громаді розвивати реабілітаційну систему

З цією метою Бельгія виділяє близько 5 мільйонів гривень. За підтримки бельгійського агентства з міжнародного співробітництва Epabel, БФ «Пацієнти України» у межах ініціативи «TRUE – Реабілітація травм для України», разом з БФ «Protez Hub» запускають підтримку розбудови пацієнтоорієнтованої та спроможної реабілітаційної екосистеми.

Білоцерківська громада стала однією з чотирьох у Київській та Чернігівській областях, де стартує розвиток локальних реабілітаційних спроможностей. Проект має на меті створити умови для безперервного відновлення людей на всіх етапах: від гострої медичної допомоги до повернення в активне життя.

Протягом двох років (зокрема 2026-го) команда проекту спільно з представниками громади працюватиме над розбудовою реабілітаційної екосистеми, яка охоплює медичні, соціальні, освітні та ветеранські послуги.

«Минулого року ми визначили реформування медичної галузі одним із ключових пріоритетів для громади. Відтак спрямовуємо значні кошти з місцевого бюджету на ремонт лікарень й оновлення обладнання та паралельно намагаємось залучити підтримку благодійних фондів, грантові ресурси й допомогу міжнародних партнерів. Тому ця підтримка є для нас надзвичайно цінною. Ми щиро вдячні, що для розвитку реабілітаційної системи обрали саме нашу громаду.

Реабілітація – це напрям, який сьогодні потрібен тисячам людей, і ми маємо розвивати його так, щоб кожен отримував якісну та своєчасну допомогу», – вважає Юрій Савчук, заступник міського голови.

Що планується у громаді

● Навчання для лікарів, фахівців з реабілітації, соціальних працівників, фахівців інклюзивно-ресурсних центрів, педагогів та керівників громади, аби вони могли визначати потреби людей, направляти їх на реабілітацію та чити користуватися допоміжними засобами реабілітації.

● Створення комфортних умов для фахівців з реабілітації, залучення нових спеціалістів, зокрема ерготерапевтів, навчання фахівців, що вже працюють у лікарнях.

● Облаштування лікарень та відділень

реабілітації сучасним обладнанням та асистивними технологіями (милицями, кріслами колісними, ходунками тощо), розвиток амбулаторних реабілітаційних послуг.

● Підтримка дітей з інвалідністю та особливими освітніми потребами – навчання фахівців, педагогів та батьків, залучення до інклюзивної освіти (школи та садочки з адаптованими програмами та обладнанням), надання корекційно-розвиткових послуг.

● Безбар'єрність у громаді – навчання водіїв та працівників громадського транспорту безбар'єрної комунікації, облаштування житла для людей з інвалідністю, лікарень, шкіл, адміністративних та соціальних закладів, створення зручних маршрутів.

● Допомога з організацією професійного навчання, працевлаштування людей з інвалідністю та ветеранів.

«Для Білоцерківської громади це важливий крок до створення системи, в якій людина отримує підтримку на всіх етапах відновлення. Ми допомагаємо вибудувати цю екосистему, але сталий результат можливий лише за активної участі громади», – вважає Валентина Оболенцева, стратегічна лідерка напрямку розбудови реабілітаційної мережі ініціативи TRUE, БФ «Пацієнти України».

Чому це важливо

Люди – найцінніший ресурс громади, і повертати їх до активного життя важливо для розвитку місцевої спільноти. Коли у громаді немає доступної реабілітації, люди змушені їхати на лікування та відновлення в інші міста або регіони. Часто вони знаходять фахівців і залишаються там жити. Це особливо важливо для ветеранів після протезування, адже протез потребує постійного обслуговування.

За інф. bc-rada.gov.ua

У нас в гостях газета «Присадибне і дачне господарство»

Чергування культур важливе

і картоплі – така небезпечна хвороба, як фітофтороз, для цибулі – стеблева нематода й стеблева головня.

● Визначаючи систему чергування овочевих культур, не слід забувати, що не можна вирощувати столові коренеплоди й бобові культури на тих площах, де перед цим вносилися органічні добрива. Коренеплоди вирощують на таких площах тільки на другий рік, бобові – на третій.

● Добре реагують на внесення органічних добрив такі культури, як картопля, капуста.

● Культури того самого сімейства, наприклад, капусту, редис, редьку й ріпу, невиправдано повертати на колишнє місце вирощування раніше, ніж через 4-5 років. Культури, які виростили на цьому місці минулого року, називають попередниками. Для капусти за комплексом ознак

кращими попередниками вважаються картопля, помідори, огірки, бобові, цибуля; для томату, перцю й баклажанів – огірки, цибуля, бобові, капуста; для картоплі – капуста, огірки, цибуля, бобові, коренеплоди; для огірків – бобові, капуста, картопля, томати.

● В умовах присадибних господарств із обмеженими земельними наділами, більшим набором овочевих культур і нерівнозначними площами для їхнього вирощування витримати обґрунтоване чергування культур дуже складно. Городню площу доцільно розділити на три зони. Багаторічні культури з їхніми площами зручніше вивести із системи чергування культур і відвести їм місце (його потрібно порівняно небагато) на краю городньої ділянки, яка не зовсім вписується, й наділ.

С. КОЛОМІЄЦЬ,
городник-любитель,
Полтавська область

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 24 лютого 2026 року № 119

«Про внесення змін в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік»

Розглянувши пояснювальну записку управління економічного розвитку Білоцерківської міської ради від 09 лютого 2026 року № 16-34, відповідно до частини 2 статті 42, частини 12 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 7, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», з метою приведення регуляторних актів у відповідність до вимог чинного законодавства України, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Внести зміни в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік», доповнивши його пунктом 2 наступного змісту:

№ п/п	Назва проекту регуляторного акта	Мета прийняття регуляторного акта	Термін розробки регуляторного акта	Найменування підрозділу, відповідального за розробку проекту регуляторного акта
2.	Про затвердження Порядку компенсаційних виплат автомобільним перевізникам, які здійснюють пільгові перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади	Соціальний захист пільгових категорій громадян	I-II квартал 2026 року	Відділ транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради

2. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа.

3. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди, що відбувся 23.02.2026 р.

На засіданні конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди, було ухвалено рішення укласти договори на проведення незалежної оцінки для визначення ринкової вартості таких об'єктів:

- суб'єктом оціночної діяльності - фізичною особою-підприємцем **Приндюк Наталією Миколаївною:**

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта
1.	Нежитлова будівля літ «А»	38,5	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Євгена Деслава, 64

- суб'єктом оціночної діяльності - фізичною особою-підприємцем **Шомком Олегом Сергійовичем:**

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта
1.	Нежитлове приміщення № 232, що знаходиться на другому поверсі нежитлової будівлі літ. «А»	24,0	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Леся Курбаса, 3

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

РОБОТА В ОХОРОНІ ВАХТОВИМ МЕТОДОМ 14/14

● Зарплата від 470 до 700 грн доба ● 14 100 – 21 000 грн/місяць БЕЗ ЗАТРИМОК

067-462-70-64, 067-462-70-12

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Костенко Дарини Сергіївни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачена чіпкарта водія номер UAD0000009K81000, видана на ім'я **Андрія Сварича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ.**

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, зашклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автономний апарат; шланги

20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Масажне ліжко «Серагем», електрогірліку «Серагем» (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Нитки шерстяні, х/б, трансформатор ЛАТР – 9 А, зарядне

24 V – 20 А., скрипку і спальний гарнітур, ціни договірні. Тел.: 067-87-27-731.

ПРОДАЮ частину будинку в центрі міста Білої Церкви з трьох кімнат, веранда 40 м², сарай, погріб, альтанка, 1,5 сотки землі. Ціна 50 тис. у. о. Тел.: **067-440-25-81.**

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Туди я сама не ходила, а тільки з мамою, бо боялася, бо цвинтар лякав мене. Бо там так тихо, так німотно, що навіть шелесту листя можна налякатися, бо може здатися, що то голоси з потойбіччя, і тоді треба тікати бігом, бігом, швидко, аж до болю в горлі, аж до кольки в боці, так бігти... А з мамою не страшно, а з мамою спокійно, ми ходимо, прибираємо на могилах рідних, молимося, тоді ще йдемо молитися на гроби спочилих односельчан, сусідів. Мама щось розка-

Імена...

зує про них, щось гарне і добре, і не тому, що про померлих не можна говорити погане, а тому, що мама і про живих добре говорить, бо інакше не вміє, бо така вона людина – світла, чиста, терпляча, часом мені навіть здається, що мама свята... А я так не вмію, бо не раз злюся, нервуюся, ображаюся. Мама каже, що треба прощати, треба любити...

Дає мені слоїчок молока і я несу його до Зоськи Бзовської. Вечір, проходно, заходжу в хату: «Бабо, бабо Зосько! Мама вам молока дала». Баба Зоська лежить під периною і читає, напевно, їй ніколи не буває самотньо чи сумно, адже вона любить читати, а завтра буде розказувати прочитане бабі Катерині, а та слухатиме. Це у них такі розмови, така розвага... Баба Зоська встає, дякує, дає мені чистий слоїчок, і знову лягає читати. У її кімнаті висить величезний образ, де Ісус молиться у саду Гетсиманському. Я зачарована тим образом, такий він гарний, таємничий... такого я ще не бачила ніде, тільки в баби Зоськи. Тоді я ще не знала

ні про сад, ні про ніч перед розп'яттям, ні про агонію... Ікона мене манить, хочеться бути тихенько, хочеться помолитися, хочеться помовчати. Баба дала яблук, а яблука такі гарні, червоні, спілі! Навіть їсти шкода, отак би поставила на стіл і дивилася і милувалася б... То був час великих образів на стінах, отак заходиш у хату, і на тебе дивляться Ісус і Марія, і так у кожній оселі...

Ходимо цвинтарем, йдемо на могилу баби Зоськи, вона наче жива – дивиться на нас з фотографії. Вона була веселою, жартівливою... Такою і запам'яталась: хриплий голос і кумедні історії...

Тихо. Записую імена у стовпчик, так багато імен... Пишу уважно, перечитую, щоби нікого не забути. Почались Сорокоусти.

Ісус молиться у Гетсиманії, Він плаче, Йому теж страшно... Ангел прийшов з чашею... А потім і я не раз кликатиму ангела, і хтось невидимий невидимо втирає мої сльози, і ставатиме легше. Ікона у хаті баби Зоськи і досі залишається особливою, дорогою...

А ще колись, багато років тому, Аїхатиму з однокласником в автобусі, він розповідатиме про складну операцію, яку переніс, я теж йому розповім про своє горе, а тоді він скаже, що у кожної людини – своя Голгофа. І свій сад Гетсиманський, – подумаю я...

Хоч би когось не забути, треба усіх вписати у список на Сорокоусти, всіх...

Вдивляюся у своє обличчя і бачу риси людей свого роду. «Білі, білі обличчя у чорній воді // Неповторні обличчя навкi застаються.// На старих фотографіях всі молоді.// На старих фотографіях мертві сміються» (Л. Костенко). Я – їхнє продовження, я – пам'ять про них, молитва за них... Ми тут не лише для себе, ми і для тих, з чийх імен почалося наше Життя... Імена...

Неля ДРИБОТІЙ

Поетичним рядком

Тримайся...

І коли чорні дні – наче ночі: глухі, тісні,
І знести – ані вгору, ні вниз – почуттів несила,
«Ти найстарша тепер, – каже тихо татусь у сні, –
Як немає опори – тримайся за землю, мила».

І коли видається – не бути уже весні,
Бо могилою ковдри увесь білий світ накрило,
«Ще розквітне твій сад, – тихо каже матуся в сні, –
Як немає коріння – тримайся за крону, мила».

І пливеш – а чи тонеш? – у сліз золотім човні,
Та підхоплюють подих вітрила (а може, крила),
«Ти тепер не сама, – тихо каже Господь у сні, –
Як немає батьків, то тримайся за діток, мила».

Ганна ОСАДКО

Сорок Святих

9 березня

◆ Сорок Севастійських мучеників або просто Сорок святих – 40 воїнів римського XII легіону, які загинули у 320 році біля міста Севастія (нині турецьке місто Сівас) за відмову зректись християнської віри.

◆ Севастійські мученики згадуються у проповідях Василя Великого, Григорія Ніського, Єфрема Сирина, а також історика ранньої церкви Созомена.

◆ Воїни були родом з Каппадокії (нині – територія Туреччини) у складі римського війська, що стояло у місті Севастії. Воєначальник Агрікола зажадав від них жертви язичницьким богам. Після

відмови римляни ввечері роздягнули воїнів і поставили у вкрите кригою озеро. А на березі постійно розтоплювали лазню для тих, хто відступництвом захотів би врятувати своє життя.

◆ На ранок один з воїнів не витримав, але як тільки забіг до лазні, відразу помер. Однак мучеників все-таки стало сорок. Тюремний сторож Аглай побачив видіння, як ангели несли 39 прегарних вінків для мучеників. Тоді він повернувся до Христа і, знявши одяг, пішов на лід. Мучителі, які прийшли згодом, побачили, що воїни-

християни не тільки не замерзли, але й навіть відігрілись. Тоді вони молотами перебили їм голіпки і вкинули у вогонь, а обвуглені кістки мучеників скинули в річку. Але частину святих мощей християнам потайки вдалося зберегти.

◆ Пам'ять сорока мучеників відноситься до найшанованіших свят. У цей день послаблюється строгість Великого Посту і звершується Літургія передосвячених дарів.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Світ природи

◆ Кілька випадків з лисицями, які сталися в селі Калайденці (Полтавщина), стали відомі і нам. На одне з об'їстів пробралася хижачка. Вона наблизилася до посудини з собачою їжею. Та маленька вівчарка виявилася небоязкою і кинулася на чужинку. В кривавій сутичці суперники кидалися одне на одного, гавкали, кусалися. Не витримавши натиску, нападниця побігла до гаю. На іншій вулиці села друга звірина, зачувши на подвір'ї гелгіт

через кілька днів помер.

◆ В нинішній військовий період у нас заборонено полювання на диких тварин і звірів, включаючи й рудих хижачок. Тому тих розплодилося чимало. Від їхніх набігів селяни втрачають багато домашньої живності, у першу чергу – птиці. А ще до цього додається інша серйозна проблема – сказ у цих диких тварин, які все частіше нападають і на людей. У таких випадках урядовці покладають відповідальність на місцеву

Симпатична хижачка

(Продовження)

гусей та крякання качок, відступила назад метрів на 15, розігнала, набрала швидкість, відштовхнулася від землі й плигнула через 3-метровий паркан. Почувся глухий звук. Від фатального удару об асфальт лисиця розбилася... В с. Хитці хижка м'ясоїдка зайшла на двір, де у двобої зчепилася з собакою і сильно покусала того. Коли господар наблизився до домашнього улюбленця, він напав на чоловіка, залишивши на ногах глибокі рани. Добре, що селянин запідозрив сказ і звернувся до медзакладу.

◆ Несподіваний випадок трапився на дачі товариства «Конвалія». Тоді руда тварина, до слова – облізала, облізла, ішла стежкою на жінку з сапою, так би мовити, напролом. Господар, оцінивши ситуацію, прихопив з будинку рушницю і застрелив скажену хижачку, яку потім закопав. У Володарці якось хвора на сказ лисиця на пасовищі покусала корову. Коли чоловік прийшов забирати її додому, то вона підняла господаря на роги й кинула на землю...

◆ І зовсім драматична подія відбулася в одному селі на Хмельниччині. Там руда на обійсті покусала собаку та заразила його сказом. А той накинуся на господаря і зята, покусав їх. Перший відразу звернувся до лікарні, де йому вколюли сироватку. Другий же категорично відмовився від ліків та

владу, яка дозволяє мисливцям (зі згоди ветеринарів) відстрілювати скажених звірин – за умови відповідної утилізації тих. Варто нагадати, що найбільш дієвим способом для зменшення кількості лисиць (в т. ч. скажених) є розкидання приманок для них з отрутохімікатами із гвинтокрилів у місцях компактного проживання рудих (ліси, чагарники, яри, крутосхили).

◆ У степах і пустелях Європи та Азії водяться корсаки – лисиці, які за параметрами в 2-3 рази поступаються рудим. В них зимова шерсть пухнаста, шовковиста, світла, красива. Вживають тільки тваринну їжу. Переносять голод 2 тижні, воду не п'ють. Якщо не встигають схватитися від людини, то прикидаються неживими.

◆ Сірі лисиці (Америка) майстерно лазять по деревах. У кронах відпочивають, розоряють гнізда птахів та білок. Основні їхні схованки – земляні нори. Довговуха лисиця (Африка) харчується термітами, ящірками, скорпіонами, плодами рослин. Необережна, не боїться людей, через що в значній кількості винищена ними.

Іван ВАСИЛЕНКО,
Віктор ДЕМЕЩУК

Хребти лосося, запечені в рукаві

500 г хребтів лосося, 2 ст. л. домашнього майонезу, 2 ст. л. лимонного соку, 2 ст. л. оливкової олії, 1 ч. л. меленого коріандру, 6 зубків часнику, сіль, суміш перців мелена.

Хребти нарізати порційними шматками. Скласти в миску й ретельно перемішати з вичавленим часником, коріандром, перцем, сіллю, олією, домашнім майонезом та лимонним соком.

Залишити на кілька хвилин в холодильнику для маринування. Потім скласти в рукав для запікання разом із маринадом, який утворився. Запекати в розігрітій до 180°C духовці 20 хвилин. Потім рукав розрізати й готувати ще 15 хвилин, поки риба зарум'яниться.

ОВЕН. Тиждень вимагатиме вміння швидко реагувати на зміни. У професійній діяльності можливі нові завдання. Сприятливий час для зміцнення стосунків.

ТЕЛЕЦЬ. Період спокійної, але наполегливої роботи. Вихідні сприятливі для спілкування з родиною та повноцінного відпочинку.

БЛИЗНЮКИ. Тиждень буде активним, насиченим спілкуванням та новими ідеями. Можливі приємні новини або зустрічі.

РАК. Деякі справи можуть просуватися повільніше, ніж ви очікували, але терпіння дасть результат. Прислухайтеся до інтуїції, особливо в особистих питаннях.

ЛЕВ. Тиждень сприятливий для прояву ініціативи та лідерських якостей. Можливі емоційні розмови з близькими.

ДІВА. Вдалий період для наведення порядку в справах і планування наступних кроків. Зможете завершити важливі завдання. В особистому житті не поспішайте з висновками.

ТЕРЕЗИ. Тиждень буде активним у професійній діяльності. Не намагайтеся все контролювати – іноді варто дозволити подіям розвиватися природно.

СКОРПІОН. На роботі та в особистому житті все складатиметься добре, але важливо знайти баланс між ними. У фінансових справах будьте обережними.

СТРЕЛЕЦЬ. Інтуїція допоможе уникнути помилок. У професійній діяльності важливо чітко визначити пріоритети. Вихідні підійдуть для підбиття підсумків.

КОЗЕРІГ. Період відповідальних рішень і зосередженої роботи. Не забувайте про відпочинок і відновлення сил.

ВОДОЛІЙ. Очікується стабілізація доходів. Будуть вдалими переговори, навчання і далекі поїздки. Гарний час для переведення романтичних стосунків на новий рівень.

РИБИ. Очікуються позитивні зміни і приплив енергії. Можливі легкі романтичні інтриги, нові знайомства або зустрічі.

Гороскоп

9–15 березня

Сайт Сторітк UA	П'ятниця, 6.03	Субота, 7.03	Неділя, 8.03	Понеділок, 9.03	Вівторок, 10.03	Середа, 11.03	Четвер, 12.03
	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день
	+1 +5	0 +8	0 +10	+1 +10	0 +12	+1 +12	+1 +10

Важливо не те, як ти починаєш, а те, як ти закінчуєш.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.